

i Produktionen. Overfor den Fagforening, som søger at værne Arbejdernes Løn-niveau eller eventuelt forbedre dette, vil Forrentningsbyrden blive ført i Marken, men i Tilfælde af Overkapitalisering er den Forrentning, der er Tale om, urimelig stor, og det er derfor fuldkommen uretfærdigt, at Arbejdernes Forhold skal trykkes ned af den Grund. Arbejderne maa derfor i Aktieselskabslovgivningen kræve de bedst mulige Garantier mod Overkapitalisering.

2) Arbejderne har den største Interesse i, at Produktionsvirksomheden har en god og for vedkommende Virksomhed egnet Ledelse, og at denne Ledelse føler et virkeligt Ansvar for sine Handlinger. Men hvor ofte har man ikke set, at Bestyrelsen, ja, selve Direktionen, har fralagt sig og ogsaa er blevet fri for Ansvaret for, at en Virksomhed er blevet økonomisk ruineret, selv om man med Rette har kunnet paalægge disse Personer et Ansvar? Ofte har man set, at Spekulationsinteresser i Aktiernes Op- eller Nedgang har været det, der har interesseret et Selskabs Ledelse i Stedet for Selskabets normale og sunde Trivsel, eller at Direktion eller Bestyrelse i et Selskab af Hensyn til egne personlige Interesser har ofret Selskabets Interesse gennem deres Forretningshandling.

Arbejderne maa kræve Regler, der fastslaar Ledelsens reelle Ansvar for Forretningsførelsen, idet Muligheden for Varetagelse af Arbejdernes særlige økonomiske Interesser derved bedst tilvejebringes.

3) Erfaringen har vist, at Regnskabsaflæggelse for et Aktieselskabs Virksomhed i lige saa høj Grad kan bidrage til at tilsløre de faktiske Forhold i Virksomheden som til at oplyse om disse. Arbejderne i et Aktieselskab har et berettiget Krav paa at faa Oplysning om Forretningens virkelige økonomiske Resultat for derigennem at kunne vurdere Fordelingen af de økonomiske Værdier, som skabes gennem Forretningens Virksomhed. Et mindre godt Regnskabsresultat er ofte ført i Marken mod Arbejdernes Krav, men i saa Tilfælde maa Arbejderne i det mindste kunne stole paa, at Regnskabet ikke er opstillet netop for at vise et daarligt Resultat overfor Arbejderne. Paa den anden Side maa det ogsaa hævdes, at det er imod Arbejdernes Interesser, at der eventuelt „pyntes“ paa Regnskaberne for at give Indtryk af et særlig godt økonomisk Resultat. I det lange Løb vil saadant føre til økonomisk Ødelæggelse af de paagældende Virksomheder gennem Udbetaling af store Beløb til Forrentning og Tantieme, medens Arbejdernes varige Interesser ligger i en rolig og normal Forretningsudvikling.

Af disse Grunde maa Arbejderne i Aktieselskabslovgivningen kræve optaget Bestemmelser, der saa vidt muligt sikrer en ærlig og klar Regnskabsaflæggelse og tillige giver betryggende Garantier for en samvittighedsfuld og kyndig Revision af saadanne Regnskaber.

Som det vil ses af den her fremsatte Motivering, vil Arbejdernes særlige Interesser overfor et Aktieselskab paa saa godt som alle Omraader falde sammen med de Interesser, som Selskabers varige Aktionærer har. Derimod vil Arbejdernes Interesser som Hovedregel være modsat de Aktionærers Interesser, der mere er knyttet til Jobberi og Spekulation end til en virkelig sund og økonomisk Forretningsdrift.

De samvirkende Fagforbund mener ikke at burde stille bestemte Forslag til Affattelse af Paragraffer i en Aktieselskabslov, men vi har fremsat de ovenanførte Synspunkter i det Haab, at Rigsdagen vil tage fornødent Hensyn hertil. Det er dog De samvirkende Fagforbunds Anskuelse, at de Krav, der af særlig samfundsmæssige Hensyn og af særligt Hensyn til Arbejdernes Interesser bør stilles til en Aktielovgivning paa de af os fremhævede Hovedpunkter, ikke kan være ringere end de Krav, som indeholdtes i det af Erhvervsminister Stauning for Rigsdagen 1925—26 fremsatte Forslag.

P. F. V.

Vilh. Nygaard.

Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.